21/03/2021

Η χαρμόσυνη μέρα της Ορθοδοξίας στην Παναγία Δοβρά

/ Ιερές Μονές

Την Κυριακή της Ορθοδοξίας 21 Μαρτίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον υπό κατασκευή Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά του Ιατρού στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Στο τέλος τελέστηκε η καθιερωμένη τελετή της Κυριακής της Ορθοδοξίας, ενώ μεταδόθηκε απευθείας στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και στον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος» στους 90.2 FM.

Στην Ιερά Ακολουθία έψαλλαν ο Πρωτοψάλτης του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας κ. Νικόλαος Χανουμίδης και ο Λαμπαδάριος του Ιερού Προσκυνηματικού Ναού του Αγίου Αντωνίου Βεροίας κ. Βασίλειος Γουδώνης.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Πανηγυρίζουν σήμερα

οἱ ὀρθόδο-ξες ἐκκλησίες τῆς οἰκουμένης τήν κοινή ἑορτή τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας. Πανηγυρίζουμε σήμε-ρα οἱ ὀρθόδοξοι πιστοί τή νίκη τῆς Ὀρθοδοξίας ἔναντι τῶν διωκτῶν της.

Ἡ ἀνάμνηση τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων κατά τό ἔτος 843, μετά ἀπό ἕνα αἰώνα αἱμα-τη-ροῦ διωγμοῦ τῶν Ὀρθοδόξων ἀπό τούς εἰκονομάχους αὐτοκρά-το--ρες, κατέστη ἀνάμνηση τοῦ πνευ-ματι-κοῦ θριάμβου τῆς Ἐκκλη-σίας, ἡ ὁποία πολεμήθηκε, κατα-διώχθηκε, ὑβρίσθηκε, καί βγῆκε ἀπό τόν σκλη-ρό αὐτό ἀγώνα ματω-μένη ἀλλά νικήτρια.

Ὁ διωγμός αὐτός δέν ἦταν ὁ μοναδικός διωγ-μός τῆς Ὀρθοδο-ξίας. Ὅλη ἡ ἱστο-ρία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἱστορία διωγμῶν ἐκ μέ-ρους τῶν κο-σμικῶν δυνάμεων, εἶναι ἱστορία ἀγώνων τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ πρός τήν ἔπαρση τῶν ἰσχυρῶν δυνα-στῶν τοῦ κόσμου. Οἱ ἀγῶνες ὅμως αὐτοί μέ τίς θυσίες τῶν ἁγίων κρατύνονται, καί ὁ Κύριος τούς ὁδηγεῖ στή νίκη.

Οἱ τρεῖς πρῶτοι αἰῶνες μετά Χρι-στόν εἶναι οἱ αἰῶνες τῶν μαρτύ-ρων τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὅμως τό μαρτύριο τῆς Χριστιανοσύνης δέν σταμάτησε μέ τήν κατάπαυση τῶν ἀρχαίων διωγμῶν. Σέ ὅλη τή μα-κραίωνη ἱστορία της ἡ Ὀρθό-δο-ξη Ἐκκλησία δέν ἔπαυσε νά ἀνα-δει-κνύει μάρτυρες, διότι συνεχῶς ἀντι-μετώπιζε τόν πόλεμο ἐκ μέ-ρους τῶν ἀρνητῶν τῆς ἀληθείας, τῶν καταπατητῶν τῆς δικαιοσύ-νης, τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀγάπης.

Γνωρίζουμε ὅλοι τίς ἁγίες ἑπτά Οἰκουμενικές Συνόδους, οἱ ὁποῖες ἐκύρωσαν τήν ὀρθόδοξη πίστη. Ὅμως ὑπῆρξαν πολυάριθμες ἄλλες Σύνοδοι, οἱ ὁποῖες συνεκλήθησαν ἀπό αἱρετικούς ἐναντίον τῆς Ὀρθο-δοξίας. Οἱ ἑπτά Οἰκουμενικές Σύνοδοι τίμησαν τή μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων ὡς ἡρωϊκῶν ἀγω-νι-στῶν. Πόσες ὅμως Σύνοδοι ἤ μᾶλ-λον ψευδοσύνοδοι δέν τούς εἶχαν καταδικάσει μέ τίς χειρό-τε-ρες ὕβρεις; Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκ-κλη-σίας ἀντιμετώπισαν τήν κακία καί τή μοχθηρία τῶν συγχρόνων τους, ὑπέστησαν φυλακίσεις, βα-σα-νι-σμούς καί ἐξορίες, καί τίς ὑπέ-μειναν μέ γενναιότητα καί καρ-τε-ρία, ἀκολουθώντας τό πρότυπο τῶν παλαιῶν μαρτύρων ἤ μᾶλλον τοῦ ἴδιου τοῦ σταυρωθέντος ἀρχη-γοῦ τῆς πίστεώς μας Ἰησοῦ Χρι-στοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς βεβαιοῖ ὅτι «πάντες οἱ εὐσεβῶς ζῆν θέλοντες διωχθήσονται».

Ἡ Ἐκκλησία διανύει ἀνά τούς αἰῶνες τόν δρόμο τοῦ Σταυροῦ. Ὅμως μετά τόν Σταυρό, ἀναμένει ἡ Ἀνάσταση. Τόν διωγμό ἀκολουθεῖ ὁ θρίαμβος. Τόν πόλεμο, ἡ νίκη.

Πάντοτε βλέπουμε νά ἐπαληθεύ-ο--νται τά ὑπέροχα λόγια τοῦ μεγά-λου ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου: «Τοιοῦτον ἔχει μέγεθος ἡ

Ἐκκλη-σία· πολεμουμένη, νικᾶ· ἐπιβου-λευ--ομένη, περιγίνεται· ὑβριζομέ-νη, λαμπροτέρα καθίσταται. Δέχε-ται τραύματα, καί οὐ καταπίπτει ὑπό τῶν ἑλκῶν· κλυδωνίζεται, ἀλλ᾽ οὐ καταποντίζεται· χειμάζε-ται, ἀλλά ναυάγιον οὐχ ὑπομένει· παλαίει, ἀλλ᾽ οὐχ ἡττᾶται· πυκτεύ-ει, ἀλλ᾽ οὐ νικᾶται» (PG 52, 397-398).

Ὅταν ἡ Ἐκκλησία ἐδιώκετο, ζοῦ-σε τήν προσδοκία τῆς νίκης. Καί ὅταν νικοῦσε, ζοῦσε τήν ἀνάμνηση τῶν ἀγώνων καί τῶν θυσιῶν.

Σήμερα ἑορτάζουμε τή νίκη τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἑορτάζουμε ἑορτή, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μήνυμα θάρρους γιά τούς πιστούς, ὅπως ἀποτελοῦσε μήνυμα θάρρους ἐπί αἰῶνες γιά τούς ὑποδούλους χριστιανούς κατά τή σκοτεινή περίοδο τῆς Τουρ--κοκρατίας. Γνωρίζουμε ὅτι τήν ἑορτή αὐτή τήν πανηγύριζαν μέ ἰδιαίτερη θέρμη καί συγκίνηση οἱ σκλαβωμένοι πρόγονοί μας, δια-κηρύσσοντας δι᾽ αὐτῆς τή νίκη τῆς πίστεώς μας καί τήν ὑπεροχή τῆς Ὀρθοδοξίας ἔναντι τοῦ μου-σουλ-μανικοῦ θρησκεύματος τῶν τυράν-νων κατακτητῶν. Τό γεγο-νός αὐτό μᾶς συγκινεῖ ἰδιαιτέρως φέτος, πού τιμοῦμε τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρό-νων ἀπό τήν ἔναρξη τῆς ἐπαναστά-σεως τοῦ 1821 καί χάρη στούς ἀγῶνες καί τίς θυσίες τῶν πατέ-ρων μας μποροῦμε νά ἑορτάζουμε τήν Κυριακή τῆς Ὀρθοδοξίας ἐλεύ-θερα καί πανηγυ-ρι-κά, παρά τίς δυσ-μενεῖς ὑγειονο-μικές συνθῆκες πού ἐπικρατοῦν λόγῳ τῆς πανδη-μίας.

Μᾶς συγκινεῖ ἰδιαιτέρως, γιατί κατά τήν ἡμέρα αὐτή ξεκίνησε τό 1822 ἡ ἐπανάσταση τῶν κατοίκων τῆς ἡρωικῆς πόλεως τῆς Ναούσης, τήν ὁποία καί τιμοῦμε φέτος στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ, πού ὑπῆρξε τό ὁρμητήριο τῶν ὁπλαρχηγῶν τῆς Ἡμαθίας μέ ἐπικε-φαλής τόν Καρατάσο.

Ἐδῶ, στήν Παναγία Δοβρᾶ, διε-ξήχθη, ἄλλω-στε, μιά μεγάλη μάχη τῶν συναγωνιστῶν τοῦ Καρατά-σου καί τῶν ἄλλων ὁπλαρχηγῶν μέ τόν τουρκικό στρα-τό, κατά τήν ὁποία σκοτώ-θη-καν χιλιάδες Τοῦρ-κοι, ἐνῶ οἱ ἀπώλειες ἀπό τήν πλευρά τῶν Ἑλλή-νων ἦταν ἐλάχι-στες. Ἡ νίκη αὐτή εἶχε ὅμως ὡς συνέπεια τή λεηλασία καί τήν πυρ-πόληση τῆς Μονῆς μας τήν ἐπόμενη ἡμέρα τῆς μάχης, στίς 14 Μαρτίου τοῦ 1822, τή θανάτω-ση τῶν μονα-χῶν της καί τόν ἀπαγ-χονισμό τοῦ ἡγουμένου Γερα-σίμου.

Μᾶς συγκινεῖ ἡ ἡμέρα αὐτή, γιατί μᾶς ἐνισχύει τήν πίστη ὅτι ὅσο καί ἐάν βάλλεται καί ἀπό ὅπου καί ἐάν βάλλεται καί σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, καί ἐξωτερικούς ἀλλά καί ἀπό ἐσωτερικούς ἐχθρούς, δέν ἔχουμε λόγο νά φοβούμεθα καί νά ἀνησυ-χοῦ-με, διότι ὁ Χριστός εἶναι παρών, εἶναι στό πηδάλιο τοῦ σκά-φους της καί θά ἀποτρέψει ὁποιον-δήποτε κλύ-δω-να. Εἶναι αὐτός πού δέν θά ἐπιτρέψει νά ἀλλοιωθεῖ «ἰῶτα ἕν ἤ μία κεραία» ἀπό τόν λόγο του καί ἀπό τήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας του, ἀλλά θά τήν δια-τηρεῖ «ὀρθοτο-μοῦσα τόν λόγον τῆς ἀληθείας» εἰς αἰῶνα αἰώνων, πρός σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Ἀμήν.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

© Kosmas Karagiannis IMBNK